

[Svend Aage Jensen]

indlæg har gjort opmærksom på, at alene det at nå frem til en beslutning om overtagelse af en asylansøgning i værste fald kan tage 9 måneder, hvilket stadig væk er en urimelig lang tid, asylansøgeren skal vente, indtil hans/hendes sag kan blive behandlet. Det er utvivlsomt meget belastende at måtte være interneret i så lang tid i uvished om den endelige afgørelse.

CD hilser med tilfredshed, at justitsministeren senere vil lægge op til en bred debat om eventuelle ændringer af udlændingeloven, og vi ser gerne, om flygtninge fra fjernere lande kunne opsamles og fordeles af EF på grundlag af aftalte kvoter, og at spontanflygtninge så var de mennesker, som i vor nærhed måtte flygte fra hus og hjem på grund af uacceptable overgreb fra myndighederne eller af mangel på beskyttelse.

Centrum-Demokraterne giver hermed tilsgang og medvirken til sådanne ændringer i udlændingeloven, at Danmark straks kan undertegne konventionen med forbehold for senere ratifikationer.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre ser gerne, at også Danmark kan ratificere asylkonventionen, men Det Radikale Venstre må stille det krav, at vi meget nøje ved, hvilke ændringer i udlændingeloven der skal gennemføres. Det vil for os være en klar forudsætning for at støtte dette beslutningsforslag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg kan fatte mig meget kort og sige, at Kristeligt Folkeparti ord til andet er enige i det, der blev sagt fra Det Radikale Venstres side, så vi tilslutter os på de vilkår.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for de indlæg, der er holdt. Jeg er ikke utilfreds med de tilkendegivelser, der er kommet fra partierne. Så vidt jeg kunne lytte mig frem til, er der et klart flertal for, at Danmark kan underskrive konventionen.

Der var ingen, der vendte sig direkte imod de relativt få ændringer, som er beskrevet i beslutningsforslaget, og som må forudsættes gennemført i vores egen udlændingelov, hvis der ikke skal være utilsigtede virkninger.

Alle andre 11 EF-lande har nu underskrevet konventionen og valgte sidste år at sætte deres ratifikationsprocedure i stå, indtil Danmark havde underskrevet, med forventning om at det var sket i december måned, hvor det bl.a. på grund af folketingsvalget ikke var muligt. Derfor mener jeg, det er meget vigtigt, at vi nu i løbet af de kommende måneder får mulighed for at bidrage med en dansk underskrift, så meget mere som der både i kredsen af EF-lande og i andre nordiske lande og andre europæiske lande uden for EF-området er et ønske om, at denne konvention skal kunne omfatte andre end EF-landene. Det ville unægtelig stille Danmark i en besynderlig situation, hvis alle andre EF-lande valgte at lade dette blive en konvention mellem 11 lande og så samtidig åbnede for en udvidelse, hvor vi måtte se, at andre nordiske lande tilsluttede sig, uden at Danmark kunne.

Jeg skal ikke her i dag gennemgå hele forhistorien, for til fru Dorte Bennedsens bemærkning om den procedure, der var valgt, må man unægtelig sige, at forhistorien også har adskilt sig fra, hvad vi har oplevet i forbindelse med debatten om så mange andre konventioner. Vi havde oprindeligt fra den daværende regerings side den indstilling, at Danmark burde have underskrevet fra starten og så efterfølgende have gennemført de ændringer af udlændingeloven, som var nødvendige, men dér fulgte vi det flertal i Folketinget, som anbefalede os ikke at gøre det.

Når vi valgte i denne omgang at fremlægge hele sagen som et beslutningsforslag, skal det bl.a. ses i lyset af, at der dengang fra en række af Folketingets partier blev rejst kritik, fordi man følte, at konventionen var meget uoverskuelig, at det var en meget omfattende tekst. Netop derfor kunne et beslutningsforslag være egnet til, at man mellem første- og andenbehandlingen kunne gå mere i dybden med stoffet.

Jeg havde gerne set, at vi i forbindelse med asylkonventionen også fik lejlighed til en bredere gennemgang af vores udlændingelovgivning, men jeg har måttet konstatere på grundlag af de udtalelser, der er faldet fra et klart flertal af partier, at et sådant ønske er der ikke. Det er derfor, beslutningsforslaget indeholder adgangen til, at vi kan underskrive og på et efterfølgende tidspunkt ratificere, men med ændringer, der er så snævert affattet, at de står i direkte sammenhæng med asylkonventionen. Den bre-